

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NR NK.II.RB.0911-27/10

Wrocław, dnia 11 października 2010 r.

Urząd Gminy Stosowice	
WPLYNEŁO DNIA	
14. 10. 2010	
Nr	5542
podpis	<i>[Signature]</i>

200
22

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

w sprawie stwierdzenia nieważności § 2 ust. 2 we fragmencie: "po przeprowadzeniu konsultacji z radą sołecką danej miejscowości" uchwały nr VI/36/2010 Rady Gminy Stosowice z dnia 9 września 2010 r. w sprawie przyjęcia regulaminu świetlic wiejskich.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2 ust. 2 we fragmencie: "po przeprowadzeniu konsultacji z radą sołecką danej miejscowości" uchwały nr VI/36/2010 Rady Gminy Stosowice z dnia 9 września 2010 r. w sprawie przyjęcia regulaminu świetlic wiejskich.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 9 września 2010 r. Rada Gminy Stosowice podjęła uchwałę nr VI/36/10 w sprawie przyjęcia regulaminu świetlic wiejskich.

Uchwała ta wpłynęła do Organu Nadzoru 17 września 2010 r.

W toku badania legalności uchwały nr VI/36/2010 Organ Nadzoru stwierdził, że § 2 ust. 2 tej uchwały we fragmencie: "po przeprowadzeniu konsultacji z radą sołecką danej miejscowości" został podjęty z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r., nr 9, poz. 43 z późn. zm.).

Uchwałą nr VI/36/2010 Rada Gminy Stosowice przyjęła regulamin świetlic wiejskich na terenie Gminy Stosowice.

W podstawie prawnej uchwały Rada Gminy powołała się na art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej.

Stosownie do art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym: "Na podstawie niniejszej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Z kolei według art. 41 ust. 1 tej ustawy: "Akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały." W świetle art. 4 ustawy o gospodarce komunalnej: "1. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego postanawiają o:

1) wyborze sposobu prowadzenia i form gospodarki komunalnej,
2) wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego mogą powierzyć organom wykonawczym tych jednostek."

Z powyższych przepisów wynika, że ustawodawca powierzył regulację zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów użyteczności publicznej radzie gminy, udzielając jej również kompetencji do ustalenia m.in. opłat i cen za korzystanie z tych urządzeń. Dodatkowo rada gminy została uprawniona do przekazania swej ustawowej kompetencji w zakresie ustalenia wspomnianych cen i opłat organowi wykonawczemu gminy, którym zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy o samorządzie gminy jest wójt.

Tymczasem według § 2 ust. 2 uchwały nr VI/36/2010: "Upoważnia się Wójta Gminy Stoszewice do ustalenia opłat za odpłatne udostępnienie świetlic wiejskich po przeprowadzeniu konsultacji z radą sołecką danej miejscowości."

Kwestionowany fragment powyższego przepisu uchwały nr VI/36/2010 zobowiązuje wójta, któremu wcześniej powierzono uprawnienie do ustalania cen i opłat za korzystanie z gminnych obiektów użyteczności publicznej, do konsultowania bądź uzgadniania decyzji w przedmiocie tych opłat z innym podmiotem, jakim jest w tym przypadku rada sołecka. Powołanie odrębnego podmiotu, uczestniczącego w procedurze ustalania przedmiotowych opłat musi mieć oparcie w przepisie prawa powszechnie obowiązującego. Prawną możliwość powołania przez organy jednostek samorządu terytorialnego podmiotów opiniotwórczo-konsultacyjnych (mających postać komisji, rad, zespołów) przewidują np.:

- art. 48 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r., nr 256, poz. 2572 z późn. zm.),

- art. 44b, art. 45 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. nr 14, poz. 89 z późn. zm.),

- art. 4¹ zdanie trzecie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r., nr 70, poz. 473 z późn. zm.).

Normy kompetencyjne z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o gospodarce komunalnej oraz art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym nie upoważniają organu stanowiącego gminy do nakładania na organ wykonawczy tej jednostki obowiązku konsultowania z innym podmiotem wysokości opłat, których ustalenie rada powierzyła wójtowi na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej. Żaden inny podmiot czy organ nie jest uprawniony do uczestnictwa w procedurze ustalania przez wójta opłat za korzystanie z obiektów użyteczności publicznej znajdujących się na terenie gminy, po przyznaniu organowi wykonawczemu gminy takiego uprawnienia przez radę. Rada Gminy, przyznając radom sołeckim prawo do współdecydowania o wymiarze opłat ponoszonych przez korzystających z gminnych obiektów użyteczności publicznej przekroczyła delegację ustawową z art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej.

Według art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym: „Do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej.” Mimo, że ta ogólna norma kompetencyjna ma dość szeroki zakres to jednak nie oznacza dowolności w zakresie regulowania przez Radę w drodze aktu prawa miejscowego spraw, do których uregulowania nie została wyznaczona w drodze wyraźnego upoważnienia ustawowego. Zgodnie bowiem z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Zatem każde działanie legislacyjne organów jednostek samorządu terytorialnego musi być ustalone przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę.

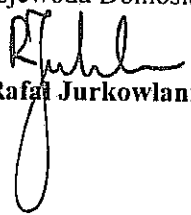
Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000 r., w uzasadnieniu którego stwierdzono, iż do źródeł polskiego prawa stosuje się takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze (...)” (K25/99 OTK 2000/5/141). Z uwagi na to, że przepis art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej uprawnia radę gminy do powierzenia jedynie wójtowi kompetencji do ustalenia opłat za korzystanie z gminnych obiektów użyteczności publicznej, to przyznanie kompetencji do uczestniczenia w ustalaniu tych opłat innemu podmiotowi należy traktować jako działanie bezprawne.

W związku z powyższym Organ Nadzoru postanawia jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego – organu nadzoru w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

Rafał Jurkowlaniec